

jeg tror nok, man kan sige, at disse Indlæg ikke var baaret af nogen særlig Begejstring for, at Postvæsenet skulde træde ind i denne Funktion. — Senere kom Sagen op igen her i Danmark, i Midten af Halvfemserne, ved hvilken Lejlighed man endog mere definitivt afviste, at Postvæsenet skulde tage denne Opgave op, i det mindste efter det Forbillede, som de engelske Postsparekasser afgav. Baade den daværende Overpostmester i København og senere Departementschef Jerichau Christensen frembævede ved denne Lejlighed, at Postvæsenets Arbejde og Ansvar selvfølgelig maatte betales, og endvidere, at en Institution som Postsparekasser, navnlig efter det engelske Forbillede, i og for sig ikke var paakrævet her i Danmark, netop under Hensyn til den stærke Udbredelse af de private Sparekasser. Senere har dette Spørgsmaal ikke mig bekendt været under Diskussion her hjemme, i det mindste ikke offentligt; det er muligt, at man indenfor Postvæsenet har diskuteret det, men, som sagt, til nogen offentlig Diskussion har Spørgsmaalet ikke været siden.

De Synspunkter, som blev lagt til Grund, baade under Diskussionen i Halvfjerdserne og Diskussionen i Halvfemserne, var altsaa disse, at man ved at gennemføre Postsparekassevirksomheden her i Danmark skulde opnaa dels en større Sikkerhed for de opsamlede Sparemidler, dels en lettere Adgang til Opsparing. Naar jeg imidlertid ser paa det foreliggende Lovforslag og gennemlæser de Lovforslagets ledsagende Bemærkninger, finder jeg ikke, at man som Argument for at gennemføre dette Forslag i nogen som helst Maade har peget paa den Betydning, som Statsgarantien kan have, altsaa Betydningen af den større Sikkerhed. Aarsagen til, at dette Spørgsmaal er blevet rejst nu i dette Øjeblik, er da ikke den sædvanlige, saaledes som vi har set det under tidligere Diskussioner her i Landet og ogsaa i Udlandet, den nemlig, at der har været betydelige Tab indenfor den private Sparekassevirksomhed. Jeg tror, man fra alle Sider erkender, at de bestaaende Sparekasser yder deres Sparere en saa betydelig Sikkerhed for deres Indskud, at man praktisk talt ikke kan komme videre, jeg tror, det anerkendes ogsaa fra Ministeriets Side derigennem, at dette Forhold slet ikke omtales i Bemærkningerne til Lovforslaget. Det er klart, det ved vi alle, at der ogsaa indenfor Sparekassevirksomheden har været Tab at notere, men i al Almindelighed tror jeg, man kan sige, at de Tab, som er fremkommet, mere skyldes bedrageriske Forhold indenfor

Kasserne end uheldige Dispositioner over de Sparekasserne betroede Midler, og imod Bedrageri vil det være ganske umuligt at gardere sig. Man ser f. Eks. i dette Øjeblik, at end ikke Postsparekasserne vil kunne sikre sig derimod; det forlyder jo, at endog Præsidenten for de ungarske Postsparekasser skal være meget stærkt impliceret i den Falskmøntnerskandale, som for Tiden oprulles i Ungarn. I de senere Aar har slet ingen Sparekasser bragt deres Indskydere Tab; det vil jeg gerne have Lov at understrege, da mange Folk har en Tilbøjelighed til at nævne Banker og Sparekasser i samme Aandedræt, naar der er Tale om de betydelige Tab, som Sparerne har lidt navnlig i de sidste 5—6 Aar. I disse 5—6 Aar er vel en 35—40 Banker kommet i Vanskeligheder, medens det derimod ikke har været Tilfældet med en eneste Sparekasse. Jeg tror derfor, man med Rette kan fremhæve, at Sparekasserne nu yder deres Indskydere saa stor en Sikkerhed, som der praktisk talt kan ydes.

Det foreliggende Lovforslag hviler derfor udelukkende paa Paastanden om, at man gennem Postsparekasser yderligere vil kunne fremme Opsparing her i Landet, og det er da det Spørgsmaal, som naturligt rejser sig ved Bedømmelsen af denne Sag, om det virkelig kan ventes, at man ved at lade Postvæsenet træde i Sparesagens Tjeneste kan naa til en yderligere Opsparing, eller om man kun vil opnaa, at de Midler, der allerede nu forefindes som opsparede Midler, eller som skulde opspareres, overflyttes fra det ene Opsparingsinstitut til det andet. I og for sig vilde det jo være mærkeligt, om man i højere Grad nu end tidligere, f. Eks. i 90erne og 70erne, skulde være i Stand til gennem Etableringen af en Postsparevirksomhed at skabe forøget Opsparing, thi de private Spareinstitutter er i vore Dage langt mere vidt forgrenede end tidligere, og der føres en langt kraftigere Agitation for Opsparing nu, end Tilfældet var for 20—30 Aar siden. I den Skrivelse fra Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser, soer bilagt Lovforslaget, fremhæves det, at af Hensyn til Sparesagen mener Sparekasserne ikke, det er nødvendigt at gennemføre en Foranstaltning som den, der her er Tale om. Der fremhæves i saa Henseende, hvorledes netop de bestaaende Spareinstitutter er saa mangfoldige og vidt forgrenede, at de praktisk talt aabner Adgang til Opsparing af selv det mindste Beløb og selv i den fjerneste Afkrog af Landet. Jeg skal nævne et Par Tal, som stammer fra denne Skrivelse. Det meddeles i den, at der her i Landet findes 535 selvstændige Sparekasser, som har 171